

ת"פ 15704/06/21 - מדינת ישראל נגד טימור אבדייב

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 15704-06-21 מדינת ישראל נ' אבדייב

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: טימור אבדייב

בשם המאשימה: עו"ד מאיה אשכנזי ועו"ד קורל טובל

בשם הנאשם: עו"ד גיא פלנטר

גזר דין

1. במהלך שמיעת ההוכחות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם והורשע במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, והופנה לקבלת תסקיר מבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות. בהתאם להסדר דיוני בין הצדדים, הגבילה עצמה המאשימה בטיעוניה לעונש מאסר בפועל בן תשעה חודשים שירוצה בעבודות שירות ורכיבים נלווים, ואילו ההגנה ביקשה להעדיף את האפיק השיקומי ולאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן, לענישה צופה פני עתיד בצד צו מבחן ושל"צ. שני הצדדים הסכימו כי על הנאשם לפצות את קורבן העבירה.

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 5.6.21 לפנות בוקר נכנס הנאשם בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה לבית בו התגוררו המתלוננת (בת כ-31) והוריה. הנאשם סגר את דלת חדר השינה של ההורים, פתח את דלת חדרה של המתלוננת ונכנס פנימה, נעמד מעל המתלוננת בעודה ישנה כשידיו בכיסיו, והסתכל עליה. המתלוננת התעוררה, וצעקה לאביה שיש מישהו בבית. בתגובה יצא האב מחדר השינה, והנאשם עזב את הבית. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של כניסה למקום מגורים כדי לבצע פשע, לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הוסכם בין הצדדים כי הפשע שהתכוון הנאשם לבצע הוא הטרדה אחרת, כהגדרתה בסעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. היינו, אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם לא נכנס לבית כדי לגנוב, או על מנת לפגוע מינית במתלוננת.

2. תוכן התסקיר יובא בתמצית. הנאשם בן כ-32, רווק המתגורר בבית הוריו. הוא עלה לארץ בגפו בגיל 15 במסגרת תוכנית נעל"ה, והשתלב בפנימייה. אחיו עלה לארץ כשנה שלפניו, והוריהם הצטרפו בחלוף כשנתיים נוספות. הנאשם השלים את לימודיו, שירת שירות צבאי מלא, סיים בהצלחה לימודים לתואר הנדסאי אלקטרוניקה, והשתלב במסגרות תעסוקה שונות. לאחר שחרורו ממעצר ולאחר שהוקלו תנאי השחרור מצא עבודה למשך כתשעה חודשים, פוטר בהמשך בשל צמצומים בכוח האדם, ולאחרונה החל לעבוד כמטפל בקשישים. לנוכח מצבו התעסוקתי והמשפטי הוא צבר חובות כבדים, נתון המעצים את מצוקתו. הנאשם פנה ביוזמתו עובר לאירוע מושא כתב האישום לקבלת טיפול נפשי, כמפורט בתסקיר. כן מפורט הליך טיפולי פרטי אליו פנה הנאשם ביוזמתו במהלך ניהול התיק, מתוך מטרה לקבל תמיכה והכוונה, ולסייע בהתבוננות עצמית. במסגרת זו מסר הנאשם בעקביות בדיקות שתן שהעידו כי איננו משתמש בסמים. עוד צוין כי הנאשם נעדר מעורבות כלשהי בפלילים פרט להליך דנן.

הנאשם קיבל אחריות חלקית על המעשים בהם הודה, והביע חרטה. לדבריו, בתקופה הרלוונטית נטל בקביעות תרופה שנרשמה לו. טרם ביצוע העבירה שבה נכבדה של אלוהול באופן שאיננו תואם את אורחות חייו. כשהיה בדרכו למכוניתו הבחין לפתע כי הוא נמצא בבית שאיננו מכיר. לדבריו, אינו זוכר את פרטי הגעתו לבית וכניסתו לתוכו, ולא הכיר את המתלוננת. הנאשם שלל בתוקף כל אפשרות כי מעשיו נבעו ממניע מיני. כשאביה של המתלוננת נכנס לחדר והחל לצעוק בקול רם, יצא הנאשם מן הבית. הנאשם תלה את התנהגותו בשילוב בין אלוהול לתרופה אותה נטל. הוא הביע אמפתיה למתלוננת, הבנה באשר לעוצמת הפגיעה הנפשית שחוותה, וביקש לפצותה. לדבריו, הוריו הביעו כעסם והיו מופתעים מהתנהלותו שאינה מאפיינת אותו.

קצינת המבחן אימצה את גרסתו של הנאשם באשר לנסיבות שהובילו לביצוע העבירה. בצד זאת, סברה כי קיימים גורמים רבים המצמצמים את הסיכון הנשקף ממנו: המדובר באדם בעל כוחות חיוביים, אשר עלה לארץ בגיל מאוחר יחסית והצליח להתאקלם כהלכה מבחינה לימודית ותעסוקתית. הוא פנה ביוזמתו לקבלת טיפול במצבי משבר, הודה במיוחס לו, הביע כאמור חרטה ואמפתיה למתלוננת, ונכונות לפצותה. הנאשם שיתף פעולה בהליך האבחון, משתתף בטיפול חיצוני, חזר לעבוד, נקי מסמים, והביע מוטיבציה להמשך הקשר עם שירות המבחן. להערכתה של קצינת המבחן, המשך הטיפול החיצוני ובשירות המבחן יפחית את הסיכון הנשקף מהנאשם. משכך המליצה להעמידו בצו מבחן, וחרף חומרת העבירה ביקשה להימנע מפגיעה ביציבותו התעסוקתית (שעלולה לגרום לו לנזק נפשי ורגשי), ולגזור עליו צו של"צ בהיקף 220 שעות בתוספת מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת.

3. ב"כ המאשימה הדגישה את פגיעתם הקשה של מעשי הנאשם במתלוננת, וביקשה לדחות את האופן בו ניתח הנאשם את מעשיו בפני קצינת המבחן, בדרך שמצמצמת את נטילת האחריות. הוא ניהל את משפטו כפי זכותו כמובן, אך אינו יכול להתהדר בחיסכון בעדויותיהם של המתלוננת והוריה, מהן ניתן היה ללמוד על עוצמת הטרומה שחוותה המתלוננת, "אירוע מכונן שהשפיע עליה בכל מישורי חייה" ונותר צרוב בזכרונה. ב"כ המאשימה פירטה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. עם זאת, חרף חומרת העבירה ולנוכח קושי ראייתי מסוים, הסכימו הצדדים להסדר הטיעון כפי שהוצג, ולהגבלת עתירתה העונשית של המאשימה. הרקע של הנאשם נורמטיבי, אך נטילת האחריות החלקית מקימה ספק באשר לסיכויי הצלחת הטיפול. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם תשעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי גבוה למתלוננת, אשר ישקף את חומרת הפגיעה בה.

4. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מבלי להקל ראש בהתנהגותו של הנאשם ובפגיעתו במתלוננת, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא מתונה. הנאשם לא נכנס לביתה מתוך כוונה לבצע עבירות רכוש או כדי לפגוע בה מינית, וכמובן לא ביצע עבירות מסוג זה או כל עבירה נוספת. הנאשם לא היה מונע ממניע עברייני. ברקע למעשיו - שילוב בין צריכת אלכוהול מופרזת לבין נטילת תרופות פסיכיאטריות וקשיים רגשיים ונפשיים. המדובר במעשה לא מתוכנן, ואף התנהלותו של הנאשם לאחר האירוע, כששב לקרבת הבית באופן שאיפשר את לכידתו, מלמדת על כך. ב"כ הנאשם טען כי שמיעת הראיות לא באה בשל אי נטילת אחריות, כי אם על רקע מחלוקת משפטית, כשמלכתחילה לא כפר הנאשם בביצוע המעשה שיוחס לו. ב"כ הנאשם הציג אסופת פסקי דין, מהם ביקש ללמוד כי בתי המשפט נקטו לא אחת גישה שיקומית בעבירות התפרצות וכניסה לבית מגורים.

הוא סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, הגיש תעודות סיום לימודים, חוזה העסקה (ענ/1), פירט אודות מצבו הרגשי והנפשי במהלך השנים וצירף מסמכים רלוונטיים (ענ/2), והציג תיעוד בדבר מצבו הכלכלי העגום של הנאשם בעקבות תקופת אבטלה ממושכת, בין השאר על רקע מעצרו ומשבר הקורונה (ענ/3). הנאשם נאלץ גם כיום להתגורר בבית הוריו, שכרו דל, חובותיו רבים, וגזירת עונשו בדרך של עבודות שירות "תוביל אותו לקריסה כלכלית, והאינטרס הציבורי לא ייצא נשכר ולא תצמח שום תועלת לחברה אם הנאשם הזה יגיע לפת לחם ולא יוכל לעמוד בהתחייבויותיו". ב"כ הנאשם סקר את תוכן תסקיר המבחן, וביקש לאמץ את התרשמותה של קצינת המבחן. מאז האירוע חלפו כשנתיים, והנאשם הוכיח בהתנהגותו כי האירוע חריג בנוף בחייו, וכי ההליך המשפטי הרתיע אותו ומהווה בפני עצמו חסם בפני הישנות עבירות נוספות. ב"כ הנאשם ביקש מבית לקבוע את תחתית המתחם במאסר צופה פני עתיד, ולחלופין לסטות לקולה מהמתחם משיקולי שיקום, באופן שיאפשר לקבל את המלצתה של קצינת המבחן.

הנאשם התנצל על מעשיו. לדבריו, עד היום איננו מסוגל להבין את המנגנון שהוביל אותו לבצעם. אדם נורמטיבי שלא ביצע עבירות מעולם, מצא את עצמו בתוך חדרה של המתלוננת. הוא הביע אמפתיה למתלוננת ולמשפחתה, והכיר בנזקים הנפשיים שהסב להם. הוא ביקש לקחת אחריות על חייו "ולהמשיך הלאה, אם לימודים ואם השתלבות בעבודה".

דין

5. נשווה לנגד עינינו את הסיטואציה המפחידה, במסגרתה התעוררה המתלוננת משנתה באמצע הלילה, וגילתה גבר זר עומד בחדרה ומתבונן בה. מדובר באירוע משתק, מצמית, שעלול להשפיע על מצבה הנפשי והרגשי של המתלוננת למשך שנים רבות. במקום להניח הנחות, אביא מדבריה של המתלוננת עצמה, כפי שנמסרו ביוזמתה לאחר תום עדותה: "אבקש להוסיף משהו, חשוב לי לציין כמו שאמרתי בהתחלה חוויתי חוויה ואני עדיין חווה אותה, אני מאוד טראומטית. אם זה לא לישון בלילות ולישון אצל ההורים שלי במיטה בחורה בת 31, בחורה בריאה עם שמחת חיים שצריכה לקחת כדורים בשביל להירדם. שזה כמעט עלה לי בפרנסה שלי שרצו לפטר אותי מהעבודה כי לא יכולתי לעשות באותה תקופה משמרות ערב מהפחד. אני עובדת בחברה לייבוא ושיווק לחומרי גלם, יש מחלקה לפני החגים שהיתה מאוד עמוסה והיו צריכים את הגיבוי שלי ולא יכולתי, יש לי מכתב מפסיכולוגית שכתבה להם לעזור לי ולא לתת לי את המשמרות האלה וזה כמעט עלה בפיטורים שלי".

מעשיו של הנאשם חמורים, ומצדיקים את גזירת עונשו בהתאם. אכן, כתב האישום תוקן לקולה באופן משמעותי, וברי כי הנאשם נותן את הדין על בסיס עובדות כתב האישום המתוקן והסכמות הצדדים, אך גם לאחר תיקונו, עודנו חמור. הנאשם נכנס בשעת לילה מאוחרת לבית לא לו, סגר במכוון את דלת חדרם הפתוחה של הוריה של המתלוננת, פתח את דלת חדרה הסגורה של המתלוננת, נכנס פנימה ונעמד מעליה כשהוא מתבונן בה. אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם לא ביצע את מעשיו מתוך כוונה לפגוע פיזית או מינית במתלוננת, ולא נכנס לבית למטרת בצע כסף. הכניסה, כמוסכם בין הצדדים, נועדה לפגוע בפרטיותה של המתלוננת, והיא אכן פגעה בה, קשות.

6. מתחמי הענישה בעבירת כניסה לבית מגורים למטרת ביצוע פשע ידועים ושגורים, ואין מקום להכביר מילים אודותיהם. מתחם העונש בעבירה לא מתוכננת, פשוטה, ללא מעורבים נוספים, נע ברף התחתון בין 8 ל-12 חודשי מאסר בפועל, וברף העליון מגיע בד"כ ל-24 חודשי מאסר (פסקי הדין שהגיש ב"כ הנאשם מתיישבים עם המסקנה, כשברובם נמצא לחרוג מהמתחמים שנקבעו משיקולי שיקום). כניסה לבית בזמן ששניהם בו אנשים, קל וחומר כניסה לחדרם, מקימה משנה חומרה, הן מחשש להתלקחות אלימה, הן לאור הפגיעה הנפשית שהמעשה עלול להסב לנפגעי העבירה, והן בשל התעוזה וחוסר המורא של מבצע העבירה. בענייננו הסכימו הצדדים כחלק מהסדר הטיעון, כי המאשימה תגביל עצמה לתקרת ענישה של 9 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות. בכך גילו דעתם כי השילוב בין עובדות כתב האישום המתוקן, לבין קושי ראיתי מסוים, מצדיק קביעת מתחם עונש מקל יותר מזה שהיה ראוי לנאשם אלמלא אותו קושי.

מקובלת עליי טענתו של ב"כ הנאשם לפיה בעקבות הליך ההוכחות שניהל, הגיעו הצדדים להסדר כפי שהגיעו. מן העבר האחר, צודקת ב"כ המאשימה בטענתה כי לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם חיסכון בעדויותיהם של נפגעי העבירה, בראשם המתלוננת, אשר נאלצה לעמוד על דוכן העדים ולתאר את החוויה הקשה שעברה בעטיו של הנאשם. אין חולק בין הצדדים כי נתוניו של הנאשם חיוביים. הוא עלה לארץ והחל את חייו כאן בנקודת פתיחה לא פשוטה. הוא סובל ממצוקות אותן לא אפרט מפאת צנעת הפרט, ואפנה הן לתסקיר המבחן והן לאמור במסמכים שסומנו ענ/1. חרף הקשיים הצליח הנאשם להשלים את חוק לימודיו כהלכה, שירת בצה"ל, המשיך בלימודים גבוהים, ועבד באופן סדיר ככל אדם מן היישוב. הוא נעדר הרשעות קודמות, ואיננו מאופיין בדפוסים עברייניים. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, וקיבל עליו את הדין. כן הביע אמפתיה למתלוננת, והכיר בפגיעות שהסב לה. מנגד, לא ניתן להתעלם מכך שגם כיום, מידת ההפנמה של אחריותו של הנאשם למעשיו לוקה בחסר. הוא תולה את האשם בשילוב בין אלכוהול לבין תרופות שנטל, באופן שמשיל מעליו את הצורך בהתבוננות עצמית. אופן התנהלותו של הנאשם באירוע - סגירת דלת חדרם של הורי המתלוננת, פתיחת דלת חדרה שהייתה סגורה, ועמידתו בתוך החדר תוך התבוננות בה כשידיו בכיסיו, מלמדת על מי שביצע את מעשיו בכוונת מכוון. ממילא, הנאשם הודה בביצוע העבירה בה הורשע. מכאן, הקושי בהפנמת האחריות עומד לו לרועץ.

אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן לסיום ההליך בענישה שיקומית צופה פני עתיד. חומרת מעשיו של הנאשם מחייבת השתת ענישה מוחשית. קשייו הנפשיים והכלכליים נלקחו בחשבון באיזון הכולל, אך לבטח אינם יכולים להוות מרכיב מכריע. הנאשם יחויב בפיצוי משמעותי למתלוננת, אך יש לזכור כי במסגרת ההליך הפלילי בית המשפט מוגבל במידת הפיצוי, שהוגדר בפסיקה לא אחת כמעין 'עזרה ראשונה', שאינה מגבילה את נפגע העבירה מלתבוע בהמשך את מלוא נזקיו (ע"פ 7186/19 קטמור טובי נ' מדינת ישראל (8.1.20)). בהינתן תקופת המאסר שתיגזר על הנאשם, החלטתי להימנע מלהעמידו בצו מבחן, וכולי תקווה כי ימשיך ויסייע בגורמי הטיפול באופן עצמאי ובהתאם

לצרכיו, כפי שנהג עד כה.

7. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בבית חולים לניאדו בנתניה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 15.2.23. הנאשם יתייצב ביום 2.4.23 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע או עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ג. פיצויים בסך 10,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 5). הפיצויים ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.5.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי. המאשימה תמסור במזכירות את פרטי ההתקשרות עם המתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.